

har, er tiltraadt paa samme Vis. Den Del af Bemærkningerne, som vedrører § 9 — jeg tør maaske læse dem op — lyder saaledes: „Man har gennem den Bestemmelse“ — altsaa Bestemmelsen i § 9 — „villet fastslaa, at Staten i den kommende Tid, hvor stigende Arbejdsløshed maa forudses, vil have til Opgave at afhjælpe den derved opstaaede Trang i saadant Omfang, som Forholdene med Nødvendighed kræver“.

Dette Lovforslags første Begrundelse er ikke direkte af finansiel Art, men efter at Indenrigsministeriet og Regeringen havde ment det nødvendigt at standse den indenlandske Frembringelse af Drikkespirituskonsumet — af Hensyn til Landets Forsyning med Brødkorn og af Hensyn til den Kornmangel, der var truende —, og man desuden havde ledsaget denne Standsning af Spiritusproduktionen med et midlertidigt Forbud mod Salg af alle saadanne Varer, der faldt ind under Toldlovens Løbe-Nr. 20—22, som omhandler Spiritusen, saa maatte man komme til Overvejelse af, hvorledes Forholdene vilde stille sig med denne Varebeholdning. Man maatte gaa ud fra, at der vilde komme en overordentlig Prisstigning, en Værdistigning, som, hvis intet andet foretoges, i udstrakt Grad vilde komme Ejere af disse Varebeholdninger til gode, hvad man hverken af Samfunds- eller almindelige Grunde kunde finde rimeligt. Derimod fandt man det rimeligt, at Staten saa vidt muligt sikrede sig denne Værdistigning ved en Afgift paa Varerne. Det er det, som her foreslaas. Hertil kommer desuden den Betragtning, at naar Spiritusfabrikationen her til Lands standse, mistede Staten den betydelige Afgift, der nu indkommer i Statskassen, som altsaa for næste Aar er sat til et Beløb af 6,680,000 Kr., og som jeg kan oplyse i indeværende Finanssaars første 11 Maaneder har givet 6,200,000 Kr. Desuden kunde man jo vente, at Staten vil faa meget store Udgifter i den kommende Tid, ogsaa til, som her er nævnt, at imødegaa Arbejdsløshed, medens Indtægten, ikke mindst for Toldafgiftens Vedkommende, maa siges at være meget truet. Saa fandt altsaa den Optælling Sted, og den var af ret besværlig Natur, det drejede sig; jeg antager, om en 8,000 Steder, hvor man maatte søge Varerne. Denne Optællings Resultater ligger ikke egentlig fast i dette Øjeblik. Den er helt og fuldkomment kun indkommet fra Købstæderne og Hovedstaden, derimod ikke fra Landdistrikterne. Det har ogsaa væ-

ret besværligt at foretage den Optælling, da der var saa mange Steder at søge. For en enkelt Bys Vedkommende, nemlig Aarhus, var der omkring 1,000 Steder, hvor Toldvæsenet maatte efterse eller foretage Optælling af de der lagrede Varer. Her i København drejede det sig om 5,000—6,000 Steder. Det Resultat, man i Øjeblikket er naaet til, er dette, at der ligger Varer for omtrent 15 Mill. Kr., hvoraf de 3 Mill. Kr. falder paa den almindelig Brændevin og Akvavit, medens de andre 12 falder paa de dyrere Varer. Naar der, hvad ærede Medlemmer kan tænke sig, kan rejses den Indvending mod dette Lovforslag, at ogsaa den billige Vare, den af Menigmand almindelig benyttede Vare, beskattes højt, maa man dog sige, at selv om den Afgift, der indkommer fra den Beholdning heraf, som ligger og ikke kan tænkes at ville forøges — fordi den indenlandske Produktion er standset, medens der efter al Rimelighed ikke kan ventes nogen egentlig Tilførsel af saadanne Varer —, er høj, saa vil der dog, hvis man kunde tænke sig solgt for alle de 3 Mill. Kr., ikke indkomme en Afgift, som var tilnærmelsesvis saa stor, som Afgiften i dette Øjeblik er. Men det vil ikke være sikkert — det vil jeg straks sige —, at i den kommende Tid alle de 15 Mill. Kr. vil indkomme i Statskassen. Det kan meget vel tænkes, at adskilligt af Beholdningerne ikke vil blive solgt.

Der har ogsaa, som jeg i denne Forbindelse nævner, fra forskellige Sider indenfor Partierne været nogen Uvillie overfor en saa høj Beskatning i Øjeblikket. Men jeg maa henvise til, at Forholdene er saa overordentlige, der sker saa store Ting i Verden, saa store Omvæltninger ogsaa i økonomisk Henseende, at det ikke kan nytte mere at hænge sig i Principper, Standpunkter o. s. v. Man maa tage Forholdene, som de er, og gaa til de Foranstaltninger, som er nødvendige.

Naturligvis har ogsaa det Spørgsmaal meldt sig, om man kunde gaa yderligere ad denne Beskatnings Vej overfor andre spirituøse Drikke. Jeg skal derom sige, at Vanskelighederne herved er meget store. Vanskelighederne overfor Vin er forskellige og af ret indviklet Art, og der vil ogsaa, naar man kommer til Øllet, være Vanskeligheder med Hensyn til Arbejdsløshed. Dette har gjort, at jeg mener, man i hvert Fald maa tage hver Ting for sig. I dette Øjeblik vil jeg anbefale det høje Ting at tage dette Lovforslag for sig som en Foranstaltning, hvis Begyndelse